

Sygn. akt II KK 145/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek (przewodniczący)

SSN Antoni Bojańczyk

SSN Igor Zgoliński (sprawozdawca)

Protokolant Anna Janczak

w sprawie **G. Ś.**,

skazanego z art. 165 § 1 pkt 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 9 czerwca 2021 r.,

kasacji, wniesionej na niekorzyść skazanego przez Prokuratora Generalnego
od wyroku Sądu Rejonowego w K.

z dnia 9 października 2020 r., sygn. akt II K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do rozpoznania
Sądowi Okręgowemu w K., jako właściwemu do jej rozpoznania w
pierwszej instancji.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 9 października 2020 r., sygn. akt II K (...), po uwzględnieniu złożonego na podstawie art. 387 § 2 k.p.k. wniosku oskarżonego o dobrowolne poddanie się karze, G.Ś. został uznany za winnego tego, że:

1. w dniu 13 kwietnia 2020 r. w K., przy ul. (...) dokonał umyślnego uszkodzenia mienia w ten sposób, że wybił szybę w drzwiach wejściowych o wymiarach 30x120 cm uszkadzając przy tym mocowanie tej szyby i jej izolację, wybił dwie szyby w oknie panelowym o wymiarach 50 x 120 cm i uszkodził łóżko drewniane, czym spowodował straty w kwocie niemniejszej niż 2000 złotych na szkodę Spółdzielni Socjalnej I. w K., tj. czynu z art. 288 § 1 k.k., za który wymierzona została kara 3 miesięcy pozbawienia wolności,
2. w dniu 16 kwietnia 2020 r. w K., w okolicy P. tj. w miejscu publicznym naruszył nietykalność cielesną umundurowanego funkcjonariusza Straży Miejskiej K. J.J. oraz znieważył słowami uznanymi powszechnie za obelżywe - podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych, poprzez oplucie munduru w okolicy lewego barku - działając przy tym publicznie i bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, tj. czynu z art. 222 § 1 kk w zw. z art. 226 § 1 kk w zw. z art. 57a k w zw. z art. 11 § 2 k.k., za który wymierzona została kara 2 miesięcy pozbawienia wolności,
3. w dniu 16 kwietnia 2020 r. w K., w okolicy P. groził pozbawieniem życia funkcjonariuszom Straży Miejskiej w K. J.J. i A.K., w celu zmuszenia ich do podjęcia czynności służbowej mającej polegać na odwiezieniu go do miejsca odbywania kwarantanny w miejscowości G., ul. (...) , tj. czynu z art. 224 § 2 k.k., za który wymierzona została kara miesiąca pozbawienia wolności,
4. w okresie od 14 do 16 kwietnia 2020 r. w K. sprowadził powszechne niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia wielu osób, powodując zagrożenie epidemiologiczne w postaci rozprzestrzeniania się wirusa SARS-COV2, w ten sposób, iż będąc podejrzewany o bycie zarażonym przedmiotowym wirusem, pomimo wydanej względem niego decyzji Komendanta Straży granicznej z dnia 10 kwietnia 2020 roku nr (...) o poddaniu w okresie od 11 kwietnia 2020 roku oddalił się samowolnie ze szpitala przy ul. (...) w P., skąd w nieustalonych okolicznościach przemieścił K., a następnie w dniu 16 kwietnia 2020 roku oddalił się samowolnie z Domu Studenckiego B. w K., przy ul. (...) - tj. wyznaczonych miejsc odbywania kwarantanny, tj. czynu z art.

165 § 1 pkt 1 k.k., za który wymierzona została kara 6 miesięcy pozbawienia wolności,

5. w dniu 16 kwietnia 2020 r. w K., woj. (...), znieważył funkcjonariuszy Straży Miejskiej w K. J.L. i W.W. podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych, w ten sposób, że będąc transportowany służbowym radiowozem z miejsca zdarzenia do Komendy Miejskiej Policji w K., kierował wobec wyżej wymienionych funkcjonariuszy słowa uznawane za obelżywe i wulgarne, tj. czynu z art. 226 § 1 k.k., za który wymierzona została kara 2 miesięcy pozbawienia wolności,

na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk w miejsce orzeczonych wobec oskarżonego w punktach 1-5 wyroku kar pozbawienia wolności wymierzona została kara łączna 6 miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 63 § 1 kk na jej poczet dokonano stosownych zaliczeń okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie; na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz Spółdzielni Socjalnej I. w K. kwoty 2107,48 zł; orzeczono w przedmiocie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej na rzecz oskarżonego z urzędu oraz w przedmiocie kosztów sądowych.

Powyższy wyrok wobec niezaskarżenia przez strony uprawomocnił się w dniu 17 października 2020 r.

Kasację od tego orzeczenia na niekorzyść skazanego wniósł Prokurator Generalny, który zarzucił rażące i mające wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 387 § 2 k.p.k. w zw. z art. 25 § 1 pkt 2 k.p.k., polegające na niezasadnym uwzględnieniu przez Sąd Rejonowy w K. wniosku oskarżonego o wydanie wyroku i wymierzenie mu określonych kar oraz środka karnego bez przeprowadzenia postępowania dowodowego, podczas gdy oskarżonemu zarzucono wraz z występkami, do których rozpoznania właściwy rzeczono był wskazany Sąd, także występki zakwalifikowany z art. 165 § 1 pkt 1 k.p.k., co skutkowało tym, że właściwym rzeczowo do rozpoznania sprawy jako Sąd I instancji był Sąd Okręgowy w K., co stanowi bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia, przewidzianą w art. 439 § 1 pkt 4 k.p.k.

Podnosząc powyższy zarzut Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w K.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja była oczywiście zasadna, wobec czego podlegała uwzględnieniu na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.). Trafnie podniósł jej autor, że zaskarżony wyrok dotknięty jest bezwzględną przyczyną odwoławczą wymienioną w art. 439 § 1 pkt 4 k.p.k. Wynika ona z faktu, że Sąd Rejonowy w K. zaniechał obowiązku zbadania z urzędu swojej właściwości, do czego obliguje przepis art. 35 § 1 k.p.k. W konsekwencji orzekł w sprawie należącej do właściwości rzeczowej sądu wyższego rzędu, tj. Sądu Okręgowego w K., co wprost wynika z art. 25 § 1 pkt 2 k.p.k. Przepis ten enumeratywnie wymienia występki podlegające w pierwszej instancji kognicji sądu okręgowego. Jednym z nich jest występpek stypizowany w art. 165 § 1 k.k., zarzucony pośród innych czynów oskarżonemu G.Ś. i to on kształtuje w niniejszej sprawie właściwość sądu.

Rozpoznanie sprawy przez Sąd Rejonowy w K. przesądziło zatem o wystąpieniu bezwzględnej przyczyny odwoławczej, implikującej bezwarunkową konieczność uchylenia zaskarżonego kasacją orzeczenia, niezależnie od wpływu stwierdzonego uchybienia jego treści (art. 439 § 1 pkt 4 k.p.k.) oraz przekazania sprawy do rozpoznania Sądowi właściwemu rzeczowo – Sądowi Okręgowemu w K. (por. postanowienie SN z dnia 5 grudnia 1970 r., IV KZ 127/70, LEX nr 1633241).

Mając na uwadze podniesione wyżej okoliczności orzeczono jak w części dyspozytywnej wyroku.